

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Arbor Vitæ Sive Vita Et Doctrina Christi

Ex Quatuor Evangeliiis In Meditationes Quotidianas Velvti Totidem Ramos
Distributa

Illsung, Jakob

Dilingæ, 1693

Meditatio CCCXCIC. De Ficu arefacta.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60727](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60727)

ce, & cum ipso regnent in Cælo. An non hoc est æquissimum, & in constantem praxin jam deductum à SS. Martyribus, & alijs Sanctis?

PUNCT. III. *Si quis mihi ministraverit, honorificabo eum Pater meus.* vers. eod. Novum hoc ad mortem promptè suscipiendam incitamentum est. Quia enim Minister, & Servus Christi jubetur sequi Christum, & mori sicut granum, cadens in terram, quod quasi per contemptum in agrum projicitur, occiditur, & terrâ occultatur: ideo pro morte, abiectione, latendi studio, & contemptu brevissimo in terra, promittitur ipsi Honor non qualiscunque, sed tantum major, quanto major est, qui Sanctos suos glorificat. Quantus Honor igitur habetur à DEO Sanctis in Cælo, & quàm gloriosos eos etiam reddit apud homines in terra degentes?

MEDITATIO CCCXCIX.

De Ficu arefacta.

Matth. 21. v. 18. Marc. 11. v. 12.

PUNCTUM I. *Et alia die cum exiret à Bethania (& Jerosolymam) esuriit. Cumque vidisset à longè Ficum habentem folia, venit, si quid fortè inveniret in ea; & cum venisset ad eam, nihil invenit præter folia; non enim erat tempus fructuorum. Et respondens dixit ei: Iam non amplius in æternum ex te fructum quisquam manducet. Et audiebant Discipuli ejus. Et veniunt Jerosolymam.* Marc. 11. v. 12. *Et arefacta est continuo Ficulnea.* Matth. 21. v. 19. id est, *arefacta* arefieri: unde rursus Marcus ait, v. 19. *Et cum venisset*

ra facta esset, egrediebatur de civitate. Et cum manè transirent (rursus Bethaniâ redeuntes Jerosolymam) viderunt Ficum aridam factam à radicibus. Hæc Ficus, sicut erat figura Synagogæ Judaicæ propter fructuum defectum arefactæ; sic etiam est figura cuiusvis hominis, non (ut S. Paulus admonet Coloss. 1. v. 10.) in omni Opere Bono fructificantis; sed sola folia Bonorum Propositorum, vel Ceremoniarum, & actuum externorum sine veris & solidis Virtutibus proferentis; quia autem has Christus vehementer esurit, & quovis tempore ab homine expectat, eò quòd harum progignendarum semper sit tempus; ideo in arbore innocente, & extra ficorum tempus fructibus vacuâ, ostendit, quid faciat homini non omni tempore & in omni Opere Bono fructum ferenti. Reddit videlicet talem hominem subtractione Auxiliorum neglectorum aridum & sterilem, ita, ut nullos amplius Virtutum fructus producat, atque ideò tandem excindatur, ac in ignem mittatur. Vel præcoci morte è vivis eripit, ut ex tali *Tam non amplius in æternum fructum quisquam manducet.* Ideo Ecclesiastes cap. 9. v. 10. sapienter monet: *Quodcunque facere potest manus tua, instanter operare: quia nec opus, nec ratio, nec sapientia, nec scientia erunt apud Inferos, quò tu properas.* Et ipse Christus Joan. c. 9. v. 4. proprio Exemplo quemque admonet, dicens: *Me oportet operari Opera eius, qui misit me, donec dies est: venit nox, quando nemo potest operari.* Ne ergo esto arbor, quæ mera folia sine Bonorum Operum fructibus profert.

PUNCT. II. *Et veniunt Ierosolymam. Et cum introisset in Templum, cepit eijcere vendentes, & ementes in Templo: & mensas numulariorum, & cathedras vendentium columbas*

*Columbas evertit: & non sinebat, ut quisquam transferret
 Vas per Templum: & docebat eos, dicens: Nonne scriptum est:
 Quia Domus mea Domus Orationis vocabitur omnibus gen-
 tibus? Vos autem fecistis eam speluncam latronum. Marc. 11.
 v. 15. Idem Christum fecisse & dixisse die præcedenti,
 quâ cum ramis palmarum in urbem invehctus, & mox
 in Templum ingressus est, refert Matthæus c. 21. v.
 12. Idem refert Joannes c. 2. v. 14. de initio Prædic-
 tionis Christi, quando etiam negotiatores ex Tem-
 plo flagello expulit. Quòd si Christus tanto, & tam
 constanti Zelo Divini Honoris, Locum Orationis à
 profanatione vindicavit, quantò magis ipsam Oratio-
 nem, & cor, in quo veluti vivo Oratorio funditur
 Oratio, profanari indignabitur? Sic ergo orare te-
 portet, ut DEVM tibi Benignum Oratione tua, non
 iratum reddas, ne cum Davide dicere cogaris Ps.
 79. v. 5. Domine DEVS Virtutum, quousque irascèris super
 per Orationem Servi tui? Imitare Zelum Christi, & si-
 mili modo, vi, ac potestate eijce ex corde tuo omnes
 impertinentes cogitationes, & distractiones maximè
 tempore Orationis, quando cor tuum Domus Ora-
 tionis est.*

PUNCT. III. *Et cum vespera facta esset, egrediebat-
 tur de civitate. Et cum manè transirent, viderunt Ficum
 aridam factam à radicibus. Et recordatus Petrus dixit ei:
 Rabbi, Ecce Ficus, cui maledixisti, aruit. Et respondens
 JESVS ait illis: Habete Fidem DEI. Amen dico vobis:
 Quia quicumque dixerit huic monti: Tollere, & mittere in ma-
 re, & non hesitaverit in corde suo, sed crediderit, quia
 quodcumque dixerit, fiat, fiet ei. Propterea dico vobis,
 Omnia, quacumque orantes petitis, credite, quia accipietis,
 & evenient vobis. Et cum statis ad orandum, dimittite,*

si quid habetis adversus aliquem, ut & Pater vester, qui in Cælis est, dimittat vobis peccata vestra. Hæ sunt alteræ duæ conditiones ad Orationem efficacem, ut nimirum prodeat ex corde, quod sit Fiduciam habens ad DEVM, & quod sit placatum Proximo. Et talis Oratione est unus ex fructibus, quos Christus in Ficu esuriens quæsiuit; nempe ut procedat ex corde à terrenis negotijs, ac cogitationibus abstracto, firmâ in DEVM Fiduciâ nixo, & Proximo per Charitatem conjuncto, ac placato.

MEDITATIO CCCC.

*Christus Potestatem suam propugnans
Judaorum pervicaciam arguit.*

Matth. 21. v. 23. Marc. 11. v. 27. Luc. 20. v. 1.

PUNCTUM I. Et veniunt rursus Ierosolymam. Et cum ambularet in Templo, accedunt ad eum summi Sacerdotes, & Scribae, & Seniores: & dicunt ei: In qua potestate hæc facis? & quis dedit tibi hanc potestatem, ut ista facias? **JESVS** autem respondens, ait illis: Interrogabo vos & Ego unum verbum, & respondete mihi: & dicam vobis, in qua potestate hæc faciam. Baptismus Ioannis de Cælo erat, an ex hominibus? respondete mihi &c. Et respondentes dicunt **JESVS**: Nescimus. Et respondens **JESVS** ait illis: Neque Ego dico vobis, in qua potestate hæc faciam. Marc. 11. v. 27. Ecce! quod Christus Mulieri Samaritanæ, homini cæco nato, & multis pauperibus, qui ipsum docentem audiebant, apertè dixit, se nimirum esse Messiam, Filium DEI à Patre Cælesti missum; id Sacerdotibus, Scribis, & Senioribus non apertè dicit, utpote non